

το τέσσερα ἄκρα του σημείου του θευματάς ως νά δεῖξωσιν εἰς αὐτούς ποὺ εἶναι περιγμάτες τὸ ἀδυτον ἀγιεστήρισν εἰς τὸ οἴον εἶναι ἐνθρονισμένον τὸ εἰδωλόν των.

Δέν ἐνθυμούμεθι πλέον ποῖος ἀνοήτως ματαιόδοξος ἡγεμών, ἐφ' δύσον οἱ ἔχθροι ἀφῆρούν ἀπὸ τῆς ἐπικρατείας του νέας χώρας καὶ ἐφ' δύσον ἡλαττοῦτο ἡ δύναμις του, τόσον αὖτος προσέθετε καὶ νέους τίτλους εἰς τὸ δυομάτιον, ζητῶν νὰ ἐπιβληθῇ διὰ φαγαστικῆς καὶ ἀνυπάρκτου ισχύος. Ἀλλὰ τὸ πάραδειγμα αὗτοῦ φάνηνται πάρα πολὺ μελετήσαντες οἱ περὶ τὴν πεσόντα πρωθυπουργόν, οἵτινες ἐφ' δύσον ἀποκαλύπτονται καθ' ἡμέραν καὶ νέα αἰσχη αὐτῶν, τόσον ἐγείρουν τὴν κεφαλήν ὑψηλὰ καὶ χονδράζουν τὴν φωνήν των, νομίζοντες διτὶ θὰ ἔξιππάσωσι τὸν κόσμον.

πρὸς ἀνακαλυψιν καταρρέον, πρὸς ἀντίστοιν τῆς κακῆς, μὴ διεπιφέσετῆς καταρρέων, καὶ πλ.

Καὶ θὰ εἰμεθα τότε συγχρόνως τὸ εύθυμοτερού χράτος τοῦ κόσμου, ἀφοῦ θέλομεν κατερρέων νὰ συνεχίσωμεν οὕτω τὸ Le Roi s' amuse δι' ἐντελῶς ἀξιού αὐτοῦ συμπληρώματος: Le Parlement s' amuse.

Ἐν τούτοις διὰ τὴν μᾶλλον ἐνδιαφέρουσαν τῶν ὑπὸ συζήτησιν ἐκλογῶν, τὴν περίφημόν καὶ διαδόητον τοῦ Μεσολογγίου, οὐδὲν ἀκόμη φαίνεται ἀποφασισθέν. Ἐν τῷ τυμάτι 6 μὲν λέγεται διτὶ εἰναι ἐπικυρωτικοί, 3 ἀκυρωτικοί καὶ 10 ἀμφιβολοί.

Τὶ ἀμφιβολοὶ εἰναι αὗτοὶ δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν. Καὶ φανταζόμεθα ἐπομένως, κατ' ἀναλογίαν ἀφοῦ ἐπὶ τόσῳ προφανῶν πραγμάτων ὑπάρχουσιν ἀνθρώποι ἀμφιβλήλοντες, πρότασιν ὑποβλήμενην εἰς τὸ ἐν λόγῳ τυμάτι περὶ τοῦ ἀν φέγγη περισσότερον ἡ ἡμέρα τῆς νυκτὸς καὶ ἀπόφασιν αὐτοῦ τοιαύτην: «Τὸ Η'. τυμάτια συσκεφθὲν καταλλήλως ἀποφαίνεται διὰ ψήφων... ὑπὲρ, τόσων κατά, καὶ 10 ἀμφιβόλων».

ΤΙΣ ΠΤΑΙΕΙ;

Ἡ ὑπὸ τίνος διακεκριμένου ὑμνογράφου δι' ἔρωταποχρίσεως ἀπολογία τῆς τριετοῦ διοικήσεως τοῦ κ. Τρικούπη, ὑπὸ τοῦ Αἰώνος δημοσιευθέσα ακολουθεῖ ὡς ἐπεται:

«Τίς πταίει ἐὰν ἐν διαστήματι ἐτῶν τριῶν ἐπεβρύνθη τὸ ἔθνος μὲ δύνεια 200 ἑκατομμυρίων καὶ μὲ 180 ἑκατομμυρίων φόρους;» Ἡ ἀναμόρφωσις τῆς Ἐλλάδος.

«Τίς πταίει ἐὰν ἡ πολιτικὴ διεφθορὰ ἐκορυφώθη ἐπὶ τῆς πρωθυπουργίας τοῦ κ. Τρικούπη;» Ἡ ἀνάπτυξις τῶν συναλλαγῶν.

«Τίς πταίει ἐὰν ἡ πίστις τῆς Ἐλλάδος κατέπεσεν;» Ὁ Δάρδιν καὶ οἱ φυσιοδίφαται.

«Τίς πταίει ἐὰν ἐγονατίσαμεν ἐνώπιον τοῦ ἐπιτετραμμένου τῆς Αγγλίας;» Ἡ ἀνωμαλία τοῦ ἑδάφους.

«Τίς πταίει ἐὰν δὲν ἐδόθη καιρὸς εἰς τὸν ἴτότε πρωθυπουργὸν νὰ ἀναμορφώσῃ καὶ τὴν ἀνατολὴν διὰ μεταγγίσεως τῶν κεφαλαίων τῶν τραπεζῶν εἰς τὸ κεντρικὸν Ταμεῖον;» Ἡ ἀποφράς ἡμέρα τῆς 7 Ἀπριλίου.

«Τίς πταίει ἐὰν δὲν ἐπετεύχθη τὸ ισοζύγιον;» Τὰ μέτρα καὶ τὰ σταθμὰ τῆς Ἐλλάδος τὰ ὅποια εἶναι ξύκικα.

«Τίς πταίει ἐὰν ἡ Αύστρια μᾶς εὐνοή;» Ἡ Μακεδονία.

«Τίς πταίει ἐὰν σήμερον πάντες δυστυχοῦν;» Ἡ Εκρίσις; Ἡ ἡ ακρισία τοῦ ἀναμορφωτοῦ;

«Τίς πταίει ἐὰν οἱ δυστυχεῖς Μεσολογγῖται ὑπάλληλοι ἔχασαν παρατηθέντες καὶ θέσιν καὶ σύνταξιν;» Ἡ σίρηνική λύσις τοῦ Ἀφγανικοῦ ζητημάτος.

«Τίς πταίει τέλος πάντων ἐχνὸν ὁ κ. Τρικούπης ἐπεσε πρὶν ἡ συμπληρώσῃ ἐντελῶς τὸ ἔργον τῆς γαταροφής;» Τὴν φορὰν ταύτην ἐπταίσεν ὁ Τρικούπης ὁ διαλύσας τὴν βουλήν.